

מ"ת (עכו) 7688-10-24 - מדינת ישראל נ' אברהים מוראד (עציר)

מ"ת (עכו) 7688-10-24 - מדינת ישראל נ' אברהים מוראד שלום עכו

מ"ת (עכו) 7688-10-24

מדינת ישראל

נגד

אברהים מוראד (עציר)

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[05.11.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

1. בפניי בקשה להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של נהיגה בזמן פסילה - פסילת בית משפט, עבירה לפי סעיף

67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"); עבירה של רישיון נהיגה פקע מעל

שנתיים, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה וכן עבירה של נהיגה ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2א לפקודת

ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש) תש"ל 1970.

3. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 22.10.2024 סמוך לשעה 10:55 נהג המשיב ברכב פרטי מ.ר. 860-84-101

בכביש עירוני בכפר מנדא.

המשיב נהג על אף שביום 15.09.2024 נפסל בנוכחותו בתיק 9568-05-23 לתקופה של 11 חודשים והצהיר כי אין

לו רישיון להפקדה.

באותו מועד נהג המשיב כאשר רישיון הנהיגה שלו פקע עוד ביום 27.08.2008 וכן ללא תעודת ביטוח בת תוקף על

השימוש ברכב.

טענות הצדדים

4. בתמצית אציין כי המבקשת ביקשה להורות על הארכת מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו תוך

הפנייה לעברו התעבורתי העשיר של המשיב והעובדה כי המשיב נוהג פעם אחר פעם בזמן פסילה. המבקשת הדגישה

את פרק הזמן הקצר ביותר אשר חלף בין גזירת דינו של המשיב והטלת עונש של מאסר בפועל לריצוי בדרך של

עבודות שירות, לבין ביצוע העבירה בתיק בו עסקינן, כן הפנתה לעובדה כי מעל לראשו של המשיב מרחף מאסר

מותנה בן 8 חודשים אשר לא הרתיעו מלשוב ולנהוג בזמן פסילה ופקיעת רישיון נהיגה. המבקשת טענה כי המדובר

במי שלא ניתן לתת בו אמון ועל כן אין מקום להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר.

5. ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ועל קיומה של עילת מעצר וביקש למקד את טענותיו בחלופת המעצר. ב"כ המשיב ביקש להורות על מעצר המשיב באיזוק אלקטרוני וטען כי מעצר בעבירות תעבורה הינו חריג. ב"כ המשיב הפנה לפסיקה בה שוחררו נאשמים למעצר בית חרף נהיגתם בזמן פסילה במספר הזדמנויות.
6. בישיבה מיום 27.10.2024 הוצגו מפקחים מטעם המשיב, אולם בתום הדיון ביקש ב"כ המשיב שהות לצורך הצגת מפקחים נוספים.
7. ביום 29.10.2024 נשמעו 3 מפקחים מוצעים מטעם המשיב, שני חתני ואחיינו; כולם הביעו נכונות לפקח על המשיב. מקום מעצר הבית אשר הוצע הינו בכפר דמיידה הסמוך לכפר מנדא, בבית חתנו. דיון ומסקנות
8. ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ובצדק. עניינתי בחומר החקירה ואכן קיימות ראיות לכאורה למכביר.
9. מדו"חות הפעולה של השוטרים עולה כי המשיב נהג בזמן פסילת בית משפט.
10. המשיב אישר בחקירתו כי רישיונו נשלל אולם הכחיש כי נהג ברכב, וטען כי ירד מהרכב מהדלת שליד כסא הנהג. למשיב הוצג סרטון בו מופיע הרכב בנסיעה וכן מופיע המשיב יורד מדלת הנהג. המשיב אישר כי הוא נראה יורד מדלת הנהג אולם טען כי בנו נהג ברכב; יחד עם זאת מדו"חות הפעולה של השוטרים עולה כי נתקבל מידע מודיעיני לפיו המשיב נהג בזמן פסילה, מספר שוטרים תיצפתו על המשיב בעודו עולה לרכב, נהג בו, ומגיע למקום יעדו שם נעצר.
11. באשר לקיומה של עילת מעצר, ב"כ המשיב לא חלק כאמור על קיומה של עילה זו. אציין בקצרה כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב לשלום הציבור זועקת לשמייים. מסוכנות זו מתחדדת על רקע הרצידיזם במעשי המשיב. לעניין המסוכנות הטמונה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה ראה רע"פ 2221/11, הראל נ' מדינת ישראל, שם נקבע כי: "נהיגה בזמן פסילה אינה סתירת לחי לחוק בלבד, אלא סיכון לכולי עלמא, לנהגים ולהולכי הרגל מסביב, שהרי אם מצא בית המשפט כי פלוני אסור שיחזיק הגה בידו וינהג ברכב, מעיד הדבר על מסוכנותו על הכביש".
- כן ראה בש"פ 2974/15 מרדכי אשכנזי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 20.05.2015) שם נקבע כי:
- "סכנתה של נהיגה בכלי רכב על-ידי נהג לא מיומן או נעדר שליטה עצמית אינה נופלת מן הסכנה הגלומה בכלי משחית של ממש, ולמרבית הצער נמצאות מדי יום תזכורות כואבות לעובדה פשוטה זו".
12. התנהגותו של המשיב אשר מודה בפה מלא כי הוא מודע לפסילת רישיונו ובכל זאת בחר לנהוג, מלמדת על כך שמדובר במי שמבטא זלזול מוחלט בהוראות החוק ואין זה מעניינו כלל הסכנות הטמונות בנהיגה בזמן פסילה; העונשים אשר הוטלו על המשיב בעבר לא הניאו אותו מלשוב ולפרוע את החוק. המשיב העיד על עצמו שהוא "שור מועד", אין לו מורא מפני החוק, אשר מפר ברגל גסה את הוראת בית המשפט שאסרה עליו לנהוג, ללא היסוס וללא רתיעה.
13. יודגש כי העובדה כי המשיב נהג לכאורה בזמן פסילה, לאחר כחודש ושבוע ממועד גזירת דינו והשתת עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות, יש בה כדי להוסיף נופך עצום של חומרה למעשיו; ויש בדבר כדי ללמד כי עזות המצח של המשיב זועקת לשמייים.
14. לחובת המשיב 133 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה, כאשר הוא מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1990. רישיונו פקע עוד בשנת 2008 וחרף כך הוא המשיך לנהוג, להרהיב עוז ולבצע עבירות תעבורה ולסכן את עצמו ואת משתמשי הדרך.
15. לדידי, במקרה בו עסקינן, לא ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב באמצעות מעצר באיזוק אלקטרוני ויש מקום להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.
16. אמנם על פי הוראת סעיף 21 (ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, בית המשפט לעולם מצווה לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה שפגיעתה בחירות המשיב הינה פחותה, יחד עם זאת תנאי ראשון הוא לשחרור לחלופת מעצר הינו רמת האמון אותה יכול בית המשפט לתת במשיב, ונוכח מאפייני האישיות של המשיב, המשיב העיד על עצמו כי אין הוא ראוי לאמון של בית המשפט. הצעת הסניגור להורות על מעצר המשיב באיזוק אלקטרוני, מפתה ככל שתהיה, אין היא ראויה.
- בעניין זה אפנה לבש"פ 9854/06 יוסי עאטיאס נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 13.12.2006) שם התייחס בית המשפט להצעת סניגורים לעצור את מרשיהם באיזוק אלקטרוני. כב' השופטת ברלינר ציינה כי:

"...איזוק אלקטרוני איננו תרופת קסם, והוא איננו מנטרל את כל גורמי הסיכון בהנחה שאלו קיימים. האיזוק מתריע בתחנת המשטרה כי משוחרר בערובה, עזב את המקום שבו הוא אמור להימצא, הא ותו-לא. הוא איננו מודיע את מקום הימצאו, והיעילות שבו מותנית בכך שמיד לאחר קבלת ההתרעה יוזנקו כוחות משטרה כדי לתפוס את העבריין. בבסיסו, שחרור בערובה הוא מעין חוזה אמון בין המשוחרר לבין בית המשפט. המשוחרר מתחייב לכך שיעמוד בתנאים ובית המשפט, בהנחה שהוא נותן בו אמון- מורה על שחררו. כל האמצעים הנוספים, יהיו אלו מפקחים בשר ודם או איזוק אלקטרוני, אינם אלא חישוקים שנועדו להבטיח את קיומו של החוזה, אולם אינם יכולים להוות את בסיסו. מקום שבסיס זה אינו קיים, גם איזוק אלקטרוני לא יהווה מענה".
(ההדגשה אינה במקור, ג'.נ.ע.).

17. אני מודעת לעובדה כי נקבע זה מכבר על ידי בית המשפט העליון כי רק במקרים חריגים יורה בית המשפט על מעצר נאשם בעבירות תעבורה, יחד עם זאת, בחלוף השנים אישר בית המשפט העליון מעצר עד תום ההליכים גם בעבירות תעבורה; טול לדוגמה בש"פ 5493/21 שלמה גבאי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 11.08.2021) שם נקבע על ידי בית המשפט העליון כי:

"אכן, מעצר עד תום ההליכים של נאשם בעבירות תעבורה הינו בגדר חריג, אולם נקבע לא אחת כי יש לבחון את מסוכנותו של הנאשם הקונקרטי לפי נסיבות העניין, וכי ככלל, יש לראות בנאשם הנוהג בזמן שרישיונו נפסל כמי שמהווה סכנה של ממש לציבור המשתמשים בכביש ואף מבטא במעשיו זלזול בהוראות החוק (ראו: בש"פ 2173/12 אל גניני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (22.3.2012); בש"פ 2974/15 אשכנזי נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (20.5.2015))."

(ההדגשה אינה במקור, ג'.נ.ע.).

כן ראה בש"פ 2173/12 אל גניני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 22.03.2022), שם נדון עניינו של נאשם אשר נתפס נוהג ימים ספורים לאחר שרישיונו נשלל על ידי בית משפט. באותו עניין נקבע:

"יש מקרים בהם מסוכנותו של הנאשם מצדיקה את מעצרו עד תום ההליכים, הגם שמדובר בעבירות תעבורה".

ראה גם בש"פ 9573/09 עבדאללה סלימאן נ' מדינת ישראל שם נדון מקרה הדומה מאד לענייננו. באותו מקרה העורר נהג בזמן פסילה וללא רישיון (מעולם לא הוציא) חודשיים בלבד לאחר שהורשע בעבירות תעבורה והושתה עליו, בין היתר, חצי שנת מאסר לריצוי בעבודות שירות. העורר נעצר טרם התחלת ריצוי עבודות השירות. בית המשפט העליון אישר את מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו תוך קביעה כי האמון הוא הבסיס לשחרור לחלופת מעצר. עוד נקבע כי אף אם יימצא משמורן ראוי אין בכדי כדי להועיל, נוכח מאפייני התנהגות העורר ומסוכנותו:

"כידוע, על-מנת שיוורה בית המשפט על שחרורו של נאשם לחלופת מעצר, עליו בראש ובראשונה להשתכנע כי ניתן ליתן באותו נאשם את האמון שלא ינצל לרעה את דבר שחרורו ויביא להפרת תנאי חלופת המעצר שנקבעו (בש"פ 1352/07 פאחל נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 22.2.2007); בש"פ 4574/07 מדינת ישראל נ' אבוקיעאן (לא פורסם, 28.5.2007); בש"פ 2829/08 סוסן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 8.4.2008)). ואולם, מדפוס התנהגותו הסדרתי של העורר, בתחום התעבורתי, עולה החשש כי לפנינו נאשם שאין אימת הדין שורה עליו - וככזה, יקשה עלי לראות כיצד ניתן לתת בו את האמון שלא יביא להפרתם של תנאי חלופת המעצר שנקבעו בעניינו (בש"פ 3130/07 בטיטו נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 23.7.2004); בש"פ 7986/08 גיולה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 23.9.2008); בש"פ 7038/09 אבו אסעד נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 14.9.2009))."

18. עיינתי בפסקי הדין אליהם הפנה הסניגור אולם אין בהם כדי לסייע למשיב. מ"ת 11347-01-24 מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן, שם נדון עניינו של נאשם המיוחסת לו עבירה של נהיגה בזמן פסילה בפעם הרביעית בצד עבירה של אי דיווח למשרד הרישוי על היותו פסול. בית המשפט ניתח באריכות את הראיות וקבע כי קיים כרוסום ממשי בכל הנוגע לראיות הנוגעות לעבירת האי הדיווח למשרד הרישוי. על רקע קביעה זו הורה בית המשפט על שחרור הנאשם ממעצר.

בבש"פ 5844/22 מיכאל חז'ויב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 08.09.2022), נדון עניינו של נאשם אשר נהג בזמן פסילה בעוד מאסר מותנה תלוי ועומד נגדו. בית המשפט העליון אמנם מורה על מעצרו באיזוק אלקטרוני אולם הדבר היה לאחר שבית המשפט המחוזי הורה על קבלת תסקיר מעצר משלים - תסקיר המעצר המשלים המליץ על שחרור לחלופת מעצר בהיות המפקחים המוצעים ראויים ובכל זאת הורה על מעצרו המשיב. בית המשפט העליון התייחס לכך כי מקום שבו המשפט המחוזי הורה על קבלת תסקיר משלים, היה בדבר כדי ללמד כי בית המשפט המחוזי נתן משקל לתסקיר המשלים. ראוי להדגיש כי כב' השופט כבוב ציין מפורשות כי אלמלא הפניית הנאשם לתסקיר משלים על ידי בית המשפט המחוזי, ייתכן שלא היה מקום להתערב בהחלטה המורה על מעצר עד לתום ההליכים.

19. אציין כי אלמלא סמיכות הזמנים בין הרשעת המשיב לבין ביצוע העבירות בהן עסקין, והעובדה כי המשיב אמור להתחיל ריצוי של עבודות שירות בחודש דצמבר, ומאסר מותנה ארוך בן 8 חודשים מרחף מעל ראשו, הייתי שוקלת בחיוב אפשרות שחרור המשיב ממעצר, אולם מקום שהמשיב העיד על עצמו בהתנהגותו כי הוא חסר רסן עצמי, הוא גם העיד על עצמו באותה נשימה כי אין הוא האדם בו ניתן לתת אמון.

20. למעלה מן הצורך אציין כי המפקחים אשר הוצעו על ידי המשיב אין מתאימים למלאכת הפיקוח. כל המפקחים אשר הוצעו על ידי המשיב צעירים ממנו ואין סיבה להניח כי הוא יישמע להוראותיהם. שניים מהמפקחים הינם חתניו בעוד המפקח השלישי הינו אחיינו. מר' דיאב חוג'ראת ציין מפורשות כי ידוע לי כי המשיב היה נוהג בזמן פסילה, הוא נהג לבקש ממנו להימנע מלעשות כן אולם המשיב לא היה מקשיב לו. בנוסף ציין מר' דיאב חוג'ראת כי הוא עובד בין השעות 07:00 עד 16:00. מר' מוחמד טאהא ציין כי לא ידע כי המשיב נוהג בזמן פסילה אולם הוא עובד כנגד אוטובוס במשמרות בין השעות 06:00 עד 14:00 ובין 12:00 עד 23:00. מר' באסל מוראד, אחיינו של המשיב העיד כי הוא לא ידע כי המשיב נוהג בזמן פסילה וכי הוא עובד בין השעות 08:00 עד 17:00. כל המפקחים ציינו כי ימנעו מהמשיב להפר את תנאי החלופה וכי ימנעו ממנו לנהוג בזמן פסילה. רצונם הטוב של המפקחים לעזור למשיב ניכר עד מאד אולם בחינת שעות העבודה של המפקחים המוצעים מעלה כי כולם עובדים בשעות הבוקר.

עוד אציין כי שני המפקחים אשר הוצעו בישיבה מיום 27.10.2024 אינם מתאימים אף הם ולא בכדי ביקש הסניגור שהות כדי להציג מפקחים חדשים. העבירות נשוא כתב האישום בוצעו באמצעות רכבו של בנו של המשיב מר' מוראד מחמוד שהוצע כמפקח. לבן הרשעות בעבירת תעבורה של נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא); מר' מוראד מוראד, בנו השני של המשיב אשר הוצע אף הוא כמפקח, הביע עמדה מגוננת ביותר על המשיב, והכחיש ביצוע עבירות תעבורה על ידו עת הוטל בו על ידי ב"כ המבקשת כי לחובתו 25 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה.

21. לאור כל האמור, בהעדר יכולת לתת אמון במשיב, אין מקום להורות על מעצר המשיב באיזוק אלקטרוני ואני מורה על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

תיק החקירה הוחזר לידי ב"כ המבקשת.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ד' חשוון תשפ"ה, 05 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.